

щѣ са Ѡскорвѣнѣ, защото глѣдамъ, че и ти са бѣжтъ бг.
дѣнъ счъ дръгъ. ам

Таа Приказка Ѡбавлава: защо разбѣмни-тѣ человекѣ
лесно търпѣтъ оукорѣзны-тѣ Ѡтъ чѣжди-тѣ, кога ри
дѣтъ, че Ѡни и свои-тѣ си оукорѣватъ и безчѣстятъ

Лисица-та. 11.

Ѡдна Лисица Ѡтишла въ къщѣ-тѣ на едногò Комадѣ
нина, и като изглѣдала и префарала сѣчки-тѣ
вѣщи коѣ гдѣ, и каквò имѣлъ, намѣрила и една гла
направенѣ Ѡтъ книгѣ съ голѣмо искѣство, като че въ
истинска человекѣска глава. Лисица-та зѣла ж на рѣ
тѣ си, и рекла: Ѡ каква хѣбава глава, а мѣзакъ нѣ
Ѡ

Приказката е за такива человекѣци, които да ги гла
дашъ въ тѣло-то, вѣждатъ са кесмà великолѣпны, а оуѣ
ако потрѣсишъ въ главы-тѣ имъ, намѣрашъ ги подобѣ
на добѣтъци.

Оугзаникъ-а и Бѣлилъникъ-а (В рекчѣа). 12.

Ѡдинъ Оугзаникъ (Кюмюрчѣа) сѣдѣлъ и живѣалъ въ една
къщѣ, призовавалъ и едногò Бѣлилъника да дѣйде да св
дѣтъ заедно съ него. А Бѣлилъникъ-а Ѡтвѣщѣалъ: азъ това нѣ